

Sujungtos bylos C-222/05–C-225/05

J. van der Weerd ir kt.

prieš

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(College van Beroep voor het bedrijfsleven prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Žemės ūkis — Snukio ir nagų ligos kontrolė — Direktyva 85/511/EEB — Bendrijos teisės taikymas nacionaliniame teisme ex officio — Procesinė autonomija — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai“

Generalinio advokato M. Póiares Maduro išvada, pateikta 2007 m. kovo 1 d. I-4236
2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas . . . I-4249

Sprendimo santrauka

1. *Prejudiciniai klausimai — Priimtinumai — Ribos*
(EB 234 straipsnis)

I - 4233

2. Bendrijos teisė — Ieškinys — Nacionalinės proceso taisyklės
(Tarybos direktyvos 85/511, iš dalies pakeistos Direktyva 90/423, 11 ir 13 straipsniai)

1. Nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Bendrijos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei yra akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Bendrijos teisę yra visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema yra hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus. Ši svarbumo prezumpcija negali būti paneigta vien dėl to, kad viena iš pagrindinės bylos šalių užginčija tam tikrus faktus, kurių Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti ir nuo kurių priklauso šio ginčo dalyko apibrėžimas.

(žr. 22, 23 punktus)

2. Vykstant teismo procesui dėl administracinio teisės akto teisėtumo pagal

pagrindus, grindžiamus Direktyvos 85/511 dėl Bendrijos snukio ir naugų ligos kontrolės priemonių įdiegimo, iš dalies pakeistos Direktyva 90/423/EEB, 11 ir 13 straipsnių pažeidimais, Bendrijos teisė nenumato nacionalinio teismo pareigos *ex officio* iškelti pagrindą dėl Bendrijos teisės aktų nuostatų pažeidimo, nes to nereikalauja nei lygiavertiškumo, nei veiksmingumo principai.

Viena vertus, kalbant apie lygiavertiškumo principą, šios direktyvos nuostatos nenustato nei sąlygų, kurioms esant gali būti taikomos snukio ir naugų ligos kontrolės priemonės, nei valdžios institucijų, kurios būtų kompetentingos neviršydamos įgaliojimų nustatyti asmenų teisių ir pareigų ribas, todėl jos negali būti laikomos lygiavertėmis nacionalinėms viešąją tvarką reglamentuojančioms taisyklėms, kurios sudaro nacionalinių priemonių pagrindą, nes apibrėžia sąlygas, kurioms esant jos gali būti taikomos, ir valdžios institucijas, kurios būtų kompetentingos neviršydamos įgaliojimų nustatyti asmenų teisių ir pareigų ribas. Kita vertus, veiksmingumo principas nedraudžia nacionalinės teisės nuostatos, kuri neleidžia nacionaliniams teismams *ex officio* iškelti teisinį pagrindą, grindžiamą Bendrijos teisės pažeidimu, jei šio pagrindo nagrinėjimas įpareigotų atsakyti jiems nustatytos

pasyvumo pareigos, peržengiant šalių apibrėžtas ginčo ribas, ir dėl to jie turėtų remtis kitais faktais nei tie, kuriais grįsdama savo prašymą rėmėsi šių nuostatų taikymu suinteresuota šalis. Tokiose bylose veiksmingumo principas nenustato nacionaliniams teismams pareigos *ex officio* iškelti teisės pagrindą, grindžiamą Bendrijos nuostata, neatsižvelgiant į jos svarbą Bendrijos teisės

sistemai, jei bylos šalys pačios turi realią galimybę remtis Bendrijos teise grindžiamu pagrindu nacionaliniuose teismuose.

(žr. 29–31, 36, 41, 42 punktus
ir rezoliucinę dalį)